

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

NURHAN YILMAZ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2021/29809

Karar Tarihi : 5/5/2026

Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Engin YILDIRIM
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR
Metin KIRATLI

Raportör : Şeyda Nur ÜN
Başvurucu : Nurhan YILMAZ

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, eğitim kurulu kararına karşı infaz hâkimliğine yapılan şikâyetin süre yönünden reddedilmesi nedeniyle ifade özgürlüğü ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucu, başvuru tarihinde silahlı terör örgütü kurma veya yönetme suçundan tutuklu olarak Gebze Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu/Kurum) bulunmaktadır.

3. Ceza İnfaz Kurumu Eğitim Kurulu Başkanlığı (Eğitim Kurulu) 10/12/2019 tarihinde hükümlü ve tutukluların odalarında bulundurabilecekleri kitap ve dergi sayısının belirlenmesine ilişkin "Diğer kararlar" başlıklı bir karar almıştır. Kararın içeriği özetle şöyledir:

"... Yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda, kurumumuzda barındırılan hükümlü ve tutukluların odalarında bulundurabilecekleri kitap veya dergi miktarının aşağıda belirtildiği şekilde uygulanmasına;

1- Her hükümlü tutuklu odasında, kendisine ait en fazla 20 kitap, 5 dergi ve kurum kütüphanesinden temin edeceği 3 kitap bulundurabilecektir.

2- Hükümlü/tutuklulara talepleri durumunda dergi veya kitapların bedeli mukabili hükümlü ve tutukluların emanet para hesabından karşılanması koşulu ile Ceza İnfaz Kurumumuz aracılığı ile temin edilmesine,

4- Her hükümlü ve tutuklu odasında, mensup olduğu dinin ibadetlerini yerine getirmesi için gerekli olan (Kuran-ı Kerim, İncil, Tevrat, Zebur) dini kitaplardan 1 (bir) adet, dini kitap mealinden 1 (bir) adet olmak üzere en fazla 2 (iki) adet bulunduracak şekilde sınırlandırılmasına, tefsir, hadis vb. dini kaynaklı kitapların kaynak kitap olarak değerlendirilmesi ve sınırlanan kitap adetine dahil edilmesine,

5- Menşe-i belli olmayan kitap ve dergi, yasak yayın taramasına engel olacak şekilde parçalanmış yada sayfaları ayrılarak gönderilmiş yayımcısı, yazarı, basım tarihi ve sayısı olmayan yayınların takibinin mümkün olmadığı hallerde kuruma sokulmaması ve ilgisine verilmemesine,

6- Kurumumuzda barındırılan aktif olarak eğitim ve öğretime devam eden tutuklu ve hükümlülere kargo yoluyla ya da yakınları aracılığıyla dışarıdan gelen ders ve sınav hazırlık kitaplarının fiziki kontrolleri gerçekleştirilerek, eğitim ve öğretime ilişkin olup olmadıkları Eğitim Kurulu tarafından incelendikten sonra sınırlamaya tabi olmadan verilmesine,

-Kararın ilgililere tebliğine,

-Eğitim Kurulu kararının tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde Gebze İnfaz Hakimliğine itiraz edebileceğinin ilgililere bildirilmesine,

..."

4. Eğitim Kurulu 25/2/2020 tarihinde de yine kitap sayısı ve kütüphane kullanımına ilişkin esasların belirlenmesine dair "Kurumda Uygulanacak Eğitim ve İyileştirme Kararı" başlıklı bir karar almıştır. Kararın içeriği özetle şöyledir:

"... 1- Hükümlü ve tutuklulara, posta/ziyaretçileri/kargo yolu ile gönderilen ve getirilen dergi veya gazetelerin (ders kitapları hariç) kuruma kabul edilmemesine,

2- Hükümlü/tutukluların talepleri durumunda dergi veya kitapların bedeli mukabili hükümlü ve tutukluların emanet para hesabından karşılanması koşulu ile Ceza İnfaz Kurumumuz aracılığı ile temin edilmesine ve eğitim kurulunca incelenerek kendisine verilmesine,

3- Her hükümlü ve tutuklu odasında, mensup olduğu dinin ibadetlerini yerine getirmesi için gerekli olan (Kuran-ı Kerim, İncil, Tevrat, Zebur) dini kitaplardan 1 (bir) adet, dini kitap mealinden 1 (bir) adet olmak üzere en fazla 2 (iki) adet bulunduracak şekilde sınırlandırılmasına, tefsir, hadis vb. dini kaynaklı kitapların kaynak kitap olarak değerlendirilmesi ve sınırlanan kitap adetine dahil edilmesine,

4- Resmi kurumlar, üniversiteler, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile Cumhurbaşkanlığı tarafından vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan dernekler tarafından çıkarılan gazete, kitap ve basılı yayınlar mahkemelerce yasaklanmamış olması koşuluyla mahpusa ücretsiz olarak ve serbestçe verilmesine;

5- Belirtilen üst limiti aşan dergi ve kitapların oda ve koğuşlardan alınarak ilgili mahpus adına kurum deposunda muhafaza edilmesine, hükümlü/tutukluların tespit olunan sayıdan fazla dergi ve kitabı (ders kitapları hariç) oda ve koğuşlarda aynı anda bulundurmasına izin verilmemesine,

6- Hükümlü/tutuklunun tespit olunan dergi ve kitap limitinin aşmaması bakımından, kütüphane veya depoya kaldırılması için dergi veya kitap iade etmediği sürece depoya alınan kitap/dergi veya kütüphaneden yeni kitap isteminin kabul edilmemesine, iade ettiği kitap veya dergi sayısının isteminin karşılanmasına,

7-...

-Eğitim Kurulu Kararının hükümlü/tutuklu odalarında bulunan duyuru panolarına asılmak suretiyle ilan edilmesine ve tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde Gebze İnfaz Hâkimliğine itiraz edebileceğinin ilgilere bildirilmesine,

..."

5. Adalet Bakanlığının (Bakanlık) görüş yazısına ekli belgelerden anlaşıldığı üzere Eğitim Kurulunun 10/12/2019 tarihli kararı 11/12/2019 tarihinde, 25/2/2020 tarihli kararı da 26/2/2020 tarihinde koşullara asılmak suretiyle ilan edilmiştir. Başvurucu, her iki karara karşı 24/3/2020 tarihinde infaz hâkimliğine şikâyetle bulunmuş; şikâyeti inceleyen Gebze İnfaz Hâkimliği (İnfaz Hâkimliği) 30/3/2020 tarihinde şikâyetin reddine karar vermiştir. Başvurucu anılan karara itiraz etmiş, itirazı inceleyen Gebze 1. Ağır Ceza Mahkemesi (Ağır Ceza Mahkemesi) 11/5/2020 tarihinde itirazın reddine karar vermiş ve anılan Eğitim Kurulu kararlarına yönelik itiraz süreci tamamlanmıştır.

6. Akabinde Ceza İnfaz Kurumu 28/1/2021 tarihinde posta, kargo ve ziyaret yoluyla Kuruma gelen kitapların kabul edilmesine ve kütüphane kitaplarının verilmesine ilişkin bilgilendirme yazısını koşulların ilan panolarına asmak suretiyle ilan edilmiş ve yazı başvurusunun bulunduğu koşutta başvurusunun da imzası alınmak suretiyle ilan panosuna asılmıştır. İmza altına alınan evrakta söz konusu duyuru içeriğine itiraz yolu ve süresine ilişkin herhangi bir bilgi yoktur. Söz konusu duyuru metninin içeriği şöyledir:

*"*Posta, kargo, ziyaret yoluyla size gelen kitapların çıkışı yapılırken düşün dilekçeleri mutlaka eğitim öğretim servisine yollanacak. Düşümleri biz yapacağız.*

**Posta, kargo ve ziyaret yoluyla gelen kitaplar 2 ayda 1 kez, doğum günleri, dini bayramlar ve yılbaşı haricinde verilmeyecektir. Kuruma kabul edilecek kitap sayısı en fazla 5 olacaktır. Belirttiğimiz zamanlar haricinde gelen kitaplar tarafınıza verilmeyecek... Kurumda bekletilecektir.*

**Koşuş içerisinde kitap kotasına azami ölçüde uyulması gerekmektedir. Aksi taktirde UYAP'ta kotanız dolu olduğu için tarafınıza verilmeyecektir.*

**Kur'an-ı Kerim, Tevrat, Zebur, İncil gibi dini kitaplar kotaya dahil edilmeyecektir. Öğrenci olanlar için gelen ders kitapları da kotaya dahil edilmeyecektir.*

**Posta, kargo ve ziyaret yoluyla gelen kitaplar 1/1/2021 tarihinden itibaren UYAP'tan verilmektedir. Bu sebeple kitapların girişine ve çıkışta yapılacak düşümlerine dikkat edelim.*

**...Bundan sonraki süreçte kütüphane kitaplarının tarafınızda kalma süresi 2 haftadır... Eğitim-Öğretim Servisi"*

7. Diğer yandan tarihi net olarak tespit edilememekle birlikte başvurusunun bireysel başvuru formuna eklediği "Yayınların Ceza İnfaz Kurumuna Kabulüne Dair

Kılavuz" başlıklı bir duyuru da önceki duyuru ile yakın tarihli olarak koğuşlardaki ilan panolarına asılmıştır.

8. Başvurucu 19/2/2021 tarihli dilekçeleri ile Eğitim Kurulunun yukarıda bahsi geçen duyurularına karşı İnfaz Hâkimliğine ayrı ayrı şikâyetle bulunmuştur. Başvurucu; şikâyet dilekçelerinde söz konusu duyuruların içeriğinde yer alan kararların kanuna aykırı olduğunu ve kaldırılması gerektiğini, yapılan duyuruların usule uygun olmadığını, bu şekilde itiraz süreci ve yolu gösterilmeksizin duyuru yapılmasının kanuna aykırı olduğunu ve hak kaybına yol açtığını belirtmiştir. Başvurucunun iddiasına göre iki ayrı duyuruya yönelik şikâyet İnfaz Hâkimliği tarafından tek bir dosyada birleştirilmiştir.

9. İnfaz Hâkimliği 2/3/2021 tarihinde "*... Gebze Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nun 10/12/2019 tarih ve 2019/27 sayılı Eğitim Kurulu kararı ile ... karar verildiği, işbu kararın hükümlü ve tutuklu odalarında bulunan ilan panolarına 11/12/2019 tarihinde asılmak suretiyle ilan en tebliğ edildiği, hükümlülerin tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde ceza infaz kurumu kararına karşı itiraz edebileceği ancak hükümlülerin yasal süreyi geçirerek 19/02/2021 tarihinde itiraz ettikleri anlaşılmakla...*" gerekçesiyle başvurucunun şikâyetinin süre yönünden reddine karar vermiştir.

10. Başvurucu, İnfaz Hâkimliğinin kararına itiraz etmiş; itirazı inceleyen Ağır Ceza Mahkemesi 16/3/2021 tarihinde kararın usul ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle itirazı kesin olarak reddetmiştir.

11. Başvurucu, nihai kararı 18/3/2021 tarihinde öğrendikten sonra 12/4/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

12. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEğerLENDİRME

13. Başvurucu adli yardım talebinde bulunmuştur. Ödeme gücünden yoksun olduğu anlaşılan başvurucunun adli yardım talebinin kabulüne karar verilmesi gerekir.

14. Başvurucu; Eğitim Kurulunun yakın tarihlerde iki ayrı yazılı duyuru yaptığını, ilk duyurunun posta/kargo yoluyla gelen kitapların iki ayda bir verilmesine dair olduğunu, bundan bir süre sonra yapılan duyurunun ise posta/kargo yoluyla gelen gazete ve dergilerin hükümlülere verilmemesine ancak kurum aracılığıyla temin edilebileceğine ilişkin olduğunu, her iki duyuruya dair şikâyetlerini İnfaz Hâkimliğine ayrı ayrı iletteğini ifade etmiştir. Söz konusu duyuruların farklı zamanlarda ve farklı konulara ilişkin olmasına ve ayrı ayrı şikâyetle bulunmasına karşın İnfaz Hâkimliğinin şikâyet dilekçelerini birleştirdiğini, duyurularda herhangi bir itiraz süresi ve kanun yolu gösterilmediğini, bu hâliyle yapılan uygulamanın usule uygun olmadığını, duyuruların kişisel olarak tebliğ edilmeyip ilan yoluyla bildirildiğini ancak ilanda da kanun yoluna veya süresine ilişkin bir bilgi yer almadığını, buna karşın İnfaz Hâkimliğinin şikâyeti süre yönünden reddettiğini belirtmiştir. Başvurucu, hukuka uygun olmayan söz konusu ret kararı nedeniyle adil yargılanma hakkı ile ifade özgürlüğünün ihlal edildiğini iddia etmiştir.

15. Bakanlık görüşünde; mevcut başvuruda başvurucunun ifade özgürlüğünün ihlal edilip edilmediği konusunda inceleme yapılırken görüş yazısında yer verilen Anayasa ve

ilgili mevzuat hükümleri, Anayasa Mahkemesi içtihadı ve somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

16. Anayasa Mahkemesi daha önce verdiği birçok kararda hükümlü ve tutuklulara posta/kargo yoluyla gelen, ziyaretçilerin getirdiği veya hükümlü ve tutukluların kendi satın aldıkları süreli ya da süresiz yayınların ceza infaz kurumlarına kabul edilmemesi ile ilgili konuları ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirmiştir (ilgili kararlar için bkz. *İbrahim Kaptan* (2) [2. B.], B. No: 2017/30723, 12/9/2018, § 23; *Recep Bekik ve diğerleri* [GK], B. No: 2016/12936, 27/3/2019, § 24; *Ahmet Sil ve Taner Yay* [2. B.], B. No: 2017/35227, 30/9/2020, § 31). Bu bağlamda başvurunun süreli ve süresiz yayınlara yönelik alınan Kurum kararlarına ilişkin şikâyetlerinin İnfaz Hâkimliğince süre yönünden reddedilmesine yönelik iddialarının ifade özgürlüğü ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

17. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan ifade özgürlüğü ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

18. Anayasa'nın 40. maddesinde Anayasa'da güvence altına alınmış hak ve özgürlükleri ihlal edilen herkesin yetkili makama geciktirilmeden başvurma imkânının sağlanmasını isteme hakkı (etkili başvuru hakkı) güvence altına alınmaktadır. Etkili başvuru hakkı; anayasal bir hakkının ihlal edildiğini ileri süren herkese hakkın niteliğine uygun olarak iddialarını inceletebileceği makul, erişilebilir, ihlalin gerçekleşmesini veya sürmesini engellemeye ya da sonuçlarını ortadan kaldırmaya (yeterli giderim sağlama) elverişli idari ve yargısal yollara başvuruda bulunabilme imkânı sağlanması olarak tanımlanabilir (*Y.T.* [GK], B. No: 2016/22418, 30/5/2019, § 47; *Murat Halic* [1. B.], B. No: 2017/24356, 8/7/2020, § 44).

19. Şikâyetlerin esasının incelenmesine imkân sağlayan ve gerektiğinde uygun bir telafi yöntemi sunan etkili hukuk yollarının bulunması ilgililere etkili başvuru hakkının sağlanmasının bir gereğidir. Buna göre kişilerin mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla öngörülen yargı yollarının mevzuatta yer alması tek başına yeterli olmayıp bu yolların aynı zamanda pratikte de başarı şansı sunması gerekir. Söz konusu yollara başvurulabilmesi için öngörülen koşullar somut olaylara tatbik edilirken dayanak işlem, eylem ya da ihmallerden kaynaklanan savunulabilir nitelikteki iddialar bu doğrultuda geniş şekilde değerlendirilmeli, koşulların oluşmadığı sonucuna ulaşılması durumunda ise bu durum yargı makamları tarafından ilgili ve yeterli gerekçelerle açıklanmalıdır (*İlhan Gökhan* [2. B.], B. No: 2017/27957, 9/9/2020, §§ 47, 49). Diğer bir ifadeyle bir başvuru yolunun gerek hukuken gerekse uygulamada genel anlamda etkili olması, somut olay bakımından etkili başvuru hakkına ilişkin bir müdahale bulunup bulunmadığının değerlendirilmesine engel değildir (*Yusuf Ahmed Abdelazim Elsayad* [2. B.], B. No: 2016/5604, 24/5/2018, §§ 59-61).

20. Başvurucunun iddialarının özü Ceza İnfaz Kurumu tarafından süreli ve süresiz yayınlara ilişkin alınan ve ilan yoluyla duyurulan bilgilendirme yazılarına yönelik şikâyetinin İnfaz Hâkimliğince esastan değerlendirilmeyip süre yönünden reddedilmesidir.

21. Somut olayda Ceza İnfaz Kurumu 28/1/2021 tarihinde koşullarda bulunan ilan panolarına, posta/kargo ve ziyaret yoluyla kuruma gelen kitapların kabulü ve kütüphane

kitaplarının verilmesine (bkz. § 6) ilişkin bir bilgilendirme yazısı asmıştır. Yine tarihi tam tespit edilememekle birlikte kısa bir süre sonra yayınların Ceza İnfaz Kurumuna kabulüne ilişkin kılavuz niteliğinde bir duyuruyu da ilan panolarına asmıştır. Başvurucu söz konusu duyurulara ilişkin 19/2/2021 tarihinde iki ayrı dilekçe ile İnfaz Hâkimliğine şikâyetle bulunmuş ve bu şikâyetlerinin anılan duyurulara ilişkin olduğunu belirtmiştir. İnfaz Hâkimliği başvurunun şikâyet dilekçelerini birleştirerek ve başvurunun 10/12/2019 tarihli ve 2019/27 sayılı Eğitim Kurulu kararına (bkz. § 3) itiraz ettiğini belirterek söz konusu karara itiraz süresinin geçmiş olduğu gerekçesiyle şikâyetinin süre yönünden reddine karar vermiştir.

22. Öncelikle başvurunun 19/2/2021 tarihli dilekçelerinde; 28/1/2021 tarihli duyuru ile tarihi tam olarak tespit edilemeyen sonraki duyuruya yönelik şikâyetlerini dile getirmesine karşın İnfaz Hâkimliğinin anılan şikâyetleri 10/12/2019 tarihli Ceza İnfaz Kurumu kararına hasretmesinin sebebi anlaşılamamıştır. Nitekim anılan duyuruların içeriği 10/12/2019 tarihli Ceza İnfaz Kurumu kararı ile aynı mahiyette olmadığı gibi (karşılaştırmak için bkz. §§ 3, 4-6, 7) başvurunun da açıkça bu karara yönelik bir şikâyetini dile getirmediği, aksine şikâyet dilekçelerinde -açık bir şekilde- o tarihlerde yapılan duyurulara yönelik şikâyetle bulunduğu görülmüştür. İnfaz Hâkimliği kararında ise başvurunun şikâyetlerinin 10/12/2019 tarihli Ceza İnfaz Kurumu kararına yönelik olduğu ön kabulünden hareket edilmiş, bununla birlikte bu tespiti hangi gerekçelerle varıldığına yönelik bir değerlendirmeye yer verilmemiştir.

23. Diğer yandan 28/1/2021 tarihli ve sonraki tarihli duyurularda, anılan duyuruların içeriğine itiraz edilebileceğine, söz konusu itiraza ilişkin kanun yollarına ve itirazın süresine dair bir bilgiye yer verilmediği görülmüştür. -İnfaz Hâkimliğinin gerekçesinde yer alan 10/12/2019 tarihli karar ile başvurunun bireysel başvuruya konu ettiği duyuru metinlerinin içeriğinin bire bir aynı olmadığı da gözönüne alındığında- itiraz yollarına ve süresine ilişkin bir bilgi içermeyen ve mahpusların süreli ve süresiz yayınlara erişimi ile kullanımına ilişkin düzenlemeler ve kısıtlamalar ihtiva eden söz konusu duyuru metinlerine yönelik şikâyetlerin hangi gerekçe ile süre yönünden reddedildiğinin de yargı mercilerinin kararlarında yer almadığı anlaşılmıştır. Nitekim başvurunun esas şikâyeti de başvuruya konu kısıtlamaların böyle bir duyuru usulüyle yapılamayacağı, anılan duyurularda itiraz yolları ve süresine ilişkin bilgilerin yer almadığına yöneliktir.

24. Bu kapsamda öncelikle başvuruya konu olayda İnfaz Hâkimliğince yapılması gereken başvurunun şikâyetine uygun olarak şikâyetle konu duyuruların içeriği ile ilgili inceleme yapmak ve anılan duyuruların içeriğinde yer alan kararların Anayasa'ya, Anayasa Mahkemesi içtihatlarına (Özkan Kart [1. B.], B. No: 2013/1821, 5/11/2014; İbrahim Kaptan (2), §§ 22-37) ve ilgili mevzuata uygunluğunu denetleyerek sonucuna göre bir karar vermektir.

25. İncelenen olayda ise İnfaz Hâkimliği gerekçeli kararında şikâyetle konu olmayan 10/12/2019 tarihli Ceza İnfaz Kurumu kararını dikkate alarak süre yönünden bir değerlendirme yapmış, başvurunun şikâyetine konu 28/1/2021 tarihli ve sonraki tarihli duyuru metinlerine yönelik herhangi bir değerlendirme yapmamıştır. Ayrıca İnfaz Hâkimliğinin şikâyetle konu duyurular ile kararında yer alan 10/12/2019 tarihli Ceza İnfaz Kurumu kararı arasındaki bağlantının ne olduğu, hangi sebeple şikâyet konusu duyurular yerine 10/12/2019 tarihli kararı denetlemeyi tercih ettiğini izah etmediği de görülmüştür.

26. Bu doğrultuda başvuru, ceza infaz kurumlarının uygulama ve kararlarına karşı olağan başvuru yolu olarak belirlenen ve şikâyet makamı olan İnfaz Hâkimliğine başvuruda bulunabilmişse de şikâyet makamı gerekçeli kararında başvuru talebi ve iddialarının dışında değerlendirme yapmış; şikâyet konusu duyuruların esası hakkında herhangi bir inceleme ve araştırma yapmamış ve başvuru süresi ve süresiz yayımlara erişiminin sınırlandırılması şeklindeki müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluğunu ve müdahalenin orantılı olup olmadığını değerlendirmemiştir. Buna göre Anayasa Mahkemesi mevcut başvuru koşullarında şikâyet makamı olan İnfaz Hâkimliğinin etkili olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

27. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğü ile bağlantılı olarak Anayasa'nın 40. maddesinde teminat altına alınan etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

28. Başvuru, ihlalin tespiti, yeniden yargılama yapılması ile miktar ve tür belirtmeksizin tazminat talebinde bulunmuştur.

29. Başvurucunun Ceza İnfaz Kurumundan tahliye olduğu anlaşılmakla ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmamaktadır.

30. Eski hâle getirme kuralı çerçevesinde ihlalin sonuçlarının bütünüyle ortadan kaldırılabilmesi için başvurucuya manevi zararları karşılığında net 30.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Adli yardım talebinin KABULÜNE,

B. İfade özgürlüğü ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

C. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğü ile bağlantılı olarak Anayasa'nın 40. maddesinde teminat altına alınan etkili başvuru hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Başvurucuya net 30.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvuru Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Gebze İnfaz Hâkimliğine (E.2021/380, K.2021/445) ve Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 5/5/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.